

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 282/2012

2012 m. kovo 28 d.

nustatantis bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 43 straipsnio a, d, f ir j punktus, 47 straipsnio 2 dalį, 134 straipsnį, 143 straipsnio b punktą, 148 straipsnį, 161 straipsnio 3 dalį, 171 straipsnį ir 172 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo ⁽²⁾, ypač į jo 37 ir 38 straipsnius,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1216/2009, nustatantį prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintiems prekėms ⁽³⁾, ypač į jo 4 straipsnio 4 dalį, 6 straipsnio 4 dalį, 7 straipsnio 3 dalį ir 11 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 2006 m. sausio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 247/2006, nustatantį specialiąsias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams ⁽⁴⁾, ypač į jo 25 straipsnį,

atsižvelgdama į 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 73/2009, nustatantį bendrąsias tiesiogines paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nusta-

tantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ⁽⁵⁾, ypač į jo 142 straipsnio c punktą,

atsižvelgdama į 1998 m. gruodžio 15 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2799/98, nustatantį žemės ūkio politikos priemones dėl euro ⁽⁶⁾, ypač į jo 9 straipsnį,

kadangi:

- (1) 1985 liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2220/85 dėl bendrų išsamių taisyklių dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams ⁽⁷⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽⁸⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) daugelis Sąjungos žemės ūkio reglamentų nuostatų įpareigoja pateikti užstatą, kuris užtikrintų nustatytos sumos sumokėjimą, jeigu neįvykdomas įsipareigojimas. Tačiau, kaip rodo patirtis, šis reikalavimas praktikoje yra aiškinamas labai skirtingai. Todėl siekiant išvengti nevienodų konkurencijos sąlygų šis reikalavimas turėtų būti apibrėžtas;
- (3) visų pirma reikėtų apibrėžti užstato formą;
- (4) daugelis Sąjungos žemės ūkio reglamentų nuostatų numato, kad suteikto užstato netenkama, jeigu bet kuris užstatu užtikrintas įsipareigojimas yra neįvykdomas, nepriklausomai nuo to, ar neįvykdomi pagrindiniai, netiesioginiai ar antraeiliai įsipareigojimai. Siekiant teisingumo reikėtų skirti pagrindinio įsipareigojimo neįvykdymo pasekmes nuo netiesioginio ar antraeilio įsipareigojimo neįvykdymo pasekmių. Visų pirma turėtų būti numatyta,

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

⁽³⁾ OL L 328, 2009 12 15, p. 10.

⁽⁴⁾ OL L 42, 2006 2 14, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 30, 2009 1 31, p. 16.

⁽⁶⁾ OL L 349, 1998 12 24, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 205, 1985 8 3, p. 5.

⁽⁸⁾ Žr. I priedą.

kad tais atvejais, kai įmanoma, būtų netenkama tik dalies užstato, jeigu pagrindinis įsipareigojimas yra faktiškai įvykdomas, tačiau šiek tiek uždelsimas galutinis jo įvykdymo terminas, arba jeigu neįvykdomas netiesioginis arba antraeilis įsipareigojimas;

- (5) vertinant įsipareigojimo neįvykdymo pasekmes neturėtų būti atsižvelgiama į tai, buvo ar nebuvo gautas išankstinis mokėjimas. Atitinkamai atskiros taisyklės turėtų būti taikomos užstatui, kuris pateikiamas dėl išankstinių mokėjimų;
- (6) užstato pateikimo išlaidos, kurias patiria ir užstatą pateikianti šalis, ir kompetentinga institucija, gali būti neproporcingos sumai, kurios sumokėjimą garantuoja užstatas, jeigu ši suma yra mažesnė nei tam tikra ribinė suma. Dėl šios priežasties kompetentingos institucijos turėtų turėti teisę nereikalauti mokėti užstato, kuriuo užtikrinama suma yra mažesnė nei ši ribinė suma; be to, kadangi kompetentingai institucijai turėtų būti suteikta teisė nereikalauti užstato, jeigu dėl asmens, turinčio įvykdyti įsipareigojimus, statuso toks reikalavimas yra nebūtinus;
- (7) kompetentinga institucija turėtų turėti teisę atsisakyti siūlomo užstato, jeigu, jos nuomone, šis užstatas yra netinkamas;
- (8) turėtų būti nustatytas terminas, per kurį pateikiami įrodymai, kurių reikia, kad užstato suma būtų grąžinta, jeigu toks terminas nenustatytas kituose dokumentuose;
- (9) dėl valiutos keitimo kurso, kuris yra taikomas konvertuojant užstato sumą, išreikštą eurais, į nacionalinę valiutą, reikėtų apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 2799/98 3 straipsnyje nurodytą atliekamą operaciją, atsižvelgiant į Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1913/2006 ⁽¹⁾;
- (10) reikėtų nustatyti procedūrą, kuri turėtų būti taikoma po to, kai užstato netenkama;
- (11) Komisijai turėtų būti suteikta teisė kontroliuoti su užstatu susijusių nuostatų įgyvendinimą;
- (12) šis reglamentas nustato taisykles, kurios turėtų būti taikomos bendrai, nebent konkretūs Sąjungos teisės aktai nustatytų kitas taisykles, nes konkrečios taisyklės, nustatytos kiekvienam sektoriui, bus taikomos tol, kol jos bus panaikintos ar pakeistos;
- (13) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto pateiktą nuomonę ir jos buvo pateiktos susipažinti kitiems kompetentingiems komitetams,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato taisykles, reglamentuojančias užstatus, kurie turi būti pateikiami pagal toliau išvardytus reglamentus arba bet kuriuos kitus reglamentus, priimtus pagal tuos reglamentus, nebent tuose reglamentuose būtų nustatytos kitos taisyklės:

- a) reglamentai, nustatantys bendrą tam tikrų žemės ūkio produktų rinkos organizavimą:
- Reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (žuvininkystės ir akvakultūros produktai),
 - Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas);
- b) Reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (tiesioginės paramos sistemos);
- c) Reglamentas (EB) Nr. 1216/2009 (prekybos tvarka, taikoma tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms).

2 straipsnis

Šis reglamentas taikomas visais atvejais, kai 1 straipsnyje nurodyti reglamentai nustato, kad turi būti mokamas užstatas, kaip yra apibrėžta 3 straipsnyje, neatsižvelgiant į tai, ar yra naudojamas konkretus terminas „užstatas“;

Šis reglamentas netaikomas užstatui, kuris naudojamas importo ir eksporto mokesčių, nurodytų Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92 ⁽²⁾, mokėjimui užtikrinti.

3 straipsnis

Šiame reglamente taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

- a) „užstatas“ – tai užtikrinimas, kad pinigų suma bus sumokėta kompetentingai institucijai arba jai atiteks, jeigu konkretus įsipareigojimas nebus įvykdytas;
- b) „užstato paketas“ – tai užstatas, kuris pateikiamas kompetentingai institucijai ir kurio paskirtis yra užtikrinti, kad bus įvykdytas daugiau nei vienas įsipareigojimas;
- c) „įsipareigojimas“ – tai reglamento nustatytas reikalavimas arba tam tikri reikalavimai atlikti veiksmą arba nuo jo susilaikyti;
- d) „kompetentinga institucija“ – tai arba šalis, įgaliota priimti užstatą, arba šalis, įgaliota pagal atitinkamą reglamentą nuspręsti, ar užstatas turi būti grąžintas ar negrąžintas.

⁽¹⁾ OL L 365, 2006 12 21, p. 52.

⁽²⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

II SKYRIUS

REIKALAVIMAS PATEIKTI UŽSTATĄ

4 straipsnis

Užstatą pateikia šalis, kuri yra atsakinga už tai, kad būtų sumokėta nustatyta pinigų suma, jeigu įsipareigojimas yra neįvykdomas, arba užstatas pateikiamas tokios šalies vardu.

5 straipsnis

1. Kompetentinga institucija gali nereikalauti užstato, jeigu užstatu užtikrintos sumos vertė yra mažesnė nei 500 EUR.

2. Kai yra pasinaudojama 1 dalyje numatyta lengvata, suinteresuota šalis raštu įsipareigoja sumokėti sumą, prilygstančią tai sumai, kurią ji turėtų sumokėti, jeigu ji būtų pateikusi užstatą ir jeigu vėliau visas užstatas arba jo dalis būtų negrąžinti.

6 straipsnis

Kompetentinga institucija gali nereikalauti užstato, jeigu šalis, atsakinga už įsipareigojimo įvykdymą, yra arba:

- a) valstybinė įstaiga, kuri yra atsakinga už valstybinės institucijos funkcijų vykdymą, arba
- b) privati įstaiga, kuri vykdo a punkte nurodytas funkcijas valstybei prižiūrint.

III SKYRIUS

UŽSTATŲ FORMOS

7 straipsnis

1. Užstatas gali būti pateikiamas:

- a) įnešant grynųjų pinigų indėlį, kaip nurodyta 12 ir 13 straipsniuose, ir (arba)
- b) nurodant garantą, kaip apibrėžta 15 straipsnio 1 dalyje.

2. Kompetentingos institucijos nuožiūra užstatas gali būti pateikiamas:

- a) įkeičiant nekilnojamąjį turtą ir (arba)
- b) įkeičiant grynųjų pinigų indėlį banke, ir (arba)
- c) įkeičiant valstybinei įstaigai arba valstybiniam fondams pateiktus pagrįstus reikalavimus išmokėti nustatytas ir mokėtinas sumas, kurių atžvilgiu kiti mokesčiai reikalavimai neturi pirmumo teisės, ir (arba)
- d) įkeičiant vertybinius popierius, kurie yra apyvartoje atitinkamoje valstybėje narėje, jeigu juos išleido arba už juos garantuoja ši valstybė narė, ir (arba)

e) įkeičiant hipotekos kredito asociacijų išleistas obligacijas, kurios yra kotiruojamos viešojoje vertybinių popierių biržoje ir kuriomis galima prekiauti atviroje rinkoje, jeigu jų kreditinis reitingas prilygsta vyriausybinių obligacijų kreditiniam reitingui.

3. Priimdamos 2 dalyje išvardytų formų užstatus, kompetentingos institucijos gali numatyti papildomų sąlygų.

8 straipsnis

Kompetentinga institucija gali atsisakyti priimti arba gali pareikalauti pakeisti bet kurią užstatą, kurią ji laiko netinkamu ar nepakankamu arba kuris pateiktas nepakankamam laikotarpiui.

9 straipsnis

1. Pagal 7 straipsnio 2 dalies a punktą įkeisto turto arba pagal 7 straipsnio 2 dalies d ir e punktus įkeistų vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė užstato pateikimo metu turi sudaryti ne mažiau kaip 115 % pareikalauto užstato vertės.

Kompetentinga institucija gali priimti 7 straipsnio 2 dalies a, d arba e punktuose išvardytų formų užstatą tik tuo atveju, kai ji pateikianti šalis raštu įsipareigoja arba pateikti papildomą užstatą, arba pakeisti pirminį užstatą, jeigu minėto turto, vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė trijų mėnesių laikotarpiu sudarė mažiau nei 105 % pareikalauto užstato vertės. Šis raštiškas įsipareigojimas nebūtinas, jeigu tai jau yra numatyta nacionalinės teisės aktuose. Kompetentinga institucija reguliariai tikrina ir tikslina tokio turto, vertybinių popierių ar obligacijų vertę.

2. 7 straipsnio 2 dalies a, d ir e punktuose nurodyto užstato grynąją vertę įvertina kompetentinga institucija, atsižvelgdama į visas turto perleidimo išlaidas.

Vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė yra įvertinama vadovaujantis turimu paskutiniu kotiravimu.

Kompetentingos institucijos prašymu užstatą pateikianti šalis taip pat pateikia jo grynąją vertę patvirtinantį įrodymą.

10 straipsnis

1. Bet kuris užstatas gali būti pakeistas kitu.

Tačiau kompetentingos institucijos sutikimas yra reikalingas šiais atvejais:

- a) kai pirminis užstatas yra prarastas, tačiau dar nerealizuotas, arba
- b) kai naujai pakeisto užstato forma atitinka vieną iš 7 straipsnio 2 punkte išvardytų formų.

2. Užstato paketas gali būti pakeistas kitu užstato paketu, jeigu naujas užstato paketas apima bent jau tą pirminio užstato paketo dalį, kuri pakeitimo metu užtikrina, kad vienas ar daugiau neįvykdytų įsipareigojimų bus įvykdyti.

11 straipsnis

1. 1 straipsnyje nurodyti užstatai įforminami eurai.
2. Nepaisant 1 dalies, jei užstatas įforminamas euro zonoje nepriklausančioje valstybėje narėje užstato vertė eurai konvertuojama į nacionalinę valiutą, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1913/2006 10 straipsnio. Užstatą atitinkanti įmoka ir suma, kuri reikalavimų neatitikimo ar įsipareigojimų nevykdymo atveju būtų išskaičiuota, toliau nurodomos eurai.

12 straipsnis

Jeigu gryniesi pinigai yra įmokami atliekant pervedimą, jie nebus laikomi užstatu tol, kol kompetentinga institucija įsitikins, jog gali šia suma disponuoti.

13 straipsnis

1. Čekis nurodytai sumai, kurios mokėjimą garantuoja finansinė institucija, pripažinta atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos, yra laikomas gryųjų pinigų indėliu. Kompetentinga institucija neprivalo pateikti apmokėjimui čekio, kol laikotarpis, už kurį garantuojama, bus besibaigiantis.
2. Kitas nei šio straipsnio 1 dalyje nurodytas čekis yra laikomas užstatu tik tuo atveju, kai kompetentinga institucija įsitikina, jog gali šia suma disponuoti.
3. Visus finansinės institucijos taikomus mokesčius padengia užstatą pateikiantis šalis.

14 straipsnis

Šaliai, kuri pateikia gryųjų pinigų indėlio formos užstatą, palūkanos nemokamos.

15 straipsnis

1. Garanto nuolatinei gyvenamoji vieta arba buveinė yra Sąjungoje ir, pagal Sutarties nuostatas dėl laisvės teikti paslaugas, jis pripažįstamas valstybės narės, kurioje yra pateikiamas užstatas, kompetentingos institucijos. Garantas įsipareigoja pateikdamas rašytinę garantiją.
2. Rašytinėje garantijoje nurodoma bent jau ši informacija:
 - a) įsipareigojimas arba, jei pateikiamas užstato paketas, grupė(s) įsipareigojimų, kurių įvykdymas garantuojamas sumokant pinigų sumą;
 - b) maksimalus įsipareigojimas, kurį prisiima sumokėti garantas;
 - c) garantas solidariai su šalimi, atsakinga už įsipareigojimo įvykdymą, įsipareigoja kompetentingai institucijai pareikalavus per 30 dienų sumokėti bet kokią sumą, kuri neviršija garantijoje nurodytos sumos, kai tik nusprendžiama, kad užstato netenkama.

3. Kompetentinga institucija gali pripažinti, kad garanto rašytinis pranešimas, atsiųstas telekomunikacijų kanalais, yra rašytinė garantija. Jeigu kompetentinga institucija pripažįsta tokios formos dokumentą, ji imasi visų reikiamų priemonių, kad įsitikintų, jog telekomunikacijų kanalais atsiųstas pranešimas yra autentiškas.

4. Jeigu rašytinis garantijų paketas jau buvo pateiktas, kompetentinga institucija nustato procedūrą, kuri turi būti taikoma priskiriant visą ar dalį garantijų paketo konkrečiam įsipareigojimui.

16 straipsnis

Kai tik užstato paketo dalis yra priskiriama konkrečiam įsipareigojimui, nurodoma likusi bendro užstato paketo dalis.

IV SKYRIUS

IŠANKSTINIAI MOKĖJIMAI

17 straipsnis

Šio skyriaus nuostatos taikomos visais atvejais, kai konkrečios Sąjungos taisyklės numato, jog sumą galima sumokėti anksčiau nei įvykdomas įsipareigojimas.

18 straipsnis

1. Užstatas gražinamas:
 - a) kai nustatoma juridinė teisė į iš anksto sumokėtą sumą arba
 - b) kai gražinama išankstinio mokėjimo suma, pridėjus konkrečiose Sąjungos taisyklėse numatytus priedus.
 2. Jeigu pasibaigia galutinis terminas, skirtas įrodyti juridinę teisę į paskirtą sumą, o šią teisę patvirtinantis dokumentas nepateikiamas, kompetentinga institucija nedelsdama taiko 28 straipsnyje nustatytą procedūrą.
- Force majeure* atveju šis galutinis terminas gali būti atidėtas.
- Tačiau, jeigu tai numato Sąjungos teisės aktai, užstato daliniam gražinimui reikalingą patvirtinantį dokumentą dar galima pateikti praėjus šiam terminui.
3. Jeigu Sąjungos teisės aktų *force majeure* nuostatos leidžia gražinti vien išankstinius mokėjimus, papildomai turi būti laikomasi šių sąlygų:
 - a) apie aplinkybes, kurios nurodomos kaip *force majeure*, yra pranešama kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai suinteresuota šalis gavo informaciją apie tai, kad atsirado aplinkybės, liudijančios apie galimą *force majeure* atvejį, ir

a) apie aplinkybes, kurios nurodomos kaip *force majeure*, yra pranešama kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai suinteresuota šalis gavo informaciją apie tai, kad atsirado aplinkybės, liudijančios apie galimą *force majeure* atvejį, ir

b) suinteresuota šalis grąžina iš anksto sumokėtą sumą arba atitinkamą jos dalį per 30 dienų nuo tos dienos, kai kompetentinga institucija pateikia grąžinimo reikalavimą.

Jeigu nesilaikoma a ir b punktuose išdėstytų sąlygų, galioja tokios grąžinimo sąlygos, kurios būtų taikomos kitais nei *force majeure* atvejais.

V SKYRIUS

KITŲ, IV SKYRIUJE NENURODYTŲ, UŽSTATŲ GRĄŽINIMAS IR JŲ NETEKIMAS

19 straipsnis

1. Įsipareigojimą gali sudaryti pagrindiniai, netiesioginiai ir antraeiliai reikalavimai.

2. Pagrindinis reikalavimas – tai reikalavimas, iš esmės susijęs su jį nustatančio reglamento paskirtimi: atlikti veiksmą arba nuo jo susilaikyti.

3. Netiesioginis reikalavimas – tai reikalavimas laikytis termino, kuris nustatomas pagrindiniam reikalavimui įvykdyti.

4. Antraeilis reikalavimas – tai bet kuris kitas reglamento nustatytas reikalavimas.

5. Šis skyrius netaikomas, jeigu konkrečios Sąjungos taisyklės atitinkamas konkretus reglamentas neapibrėžia pagrindinių reikalavimų.

6. Šiame antraštiniame skyriuje „atitinkama dalis sumos, garantuotos užstatu“ reiškia užstatu garantuotos sumos dalį, atitinkančią neįvykdyto reikalavimo dydį.

20 straipsnis

Užstatas grąžinamas, pateikus konkrečiose Sąjungos taisyklėse nurodytus įrodymus, kurie patvirtina, kad visi pagrindiniai, netiesioginiai ir antraeiliai reikalavimai yra įvykdyti.

21 straipsnis

1. Užstatas yra visiškai negrąžinamas tokiu sumos dydžiu, kuris atitinka neįvykdytą pagrindinį reikalavimą, nebent *force majeure* sukliudė įvykdyti.

2. Pagrindinis reikalavimas yra laikomas neįvykdytu, jeigu nepateikiamas atitinkamas įrodymas per tokiam įrodymui pateikti nustatytą terminą, nebent *force majeure* sukliudė pateikti tokį įrodymą per tą terminą. Nedelsiant taikoma 28 straipsnyje nustatyta procedūra negrąžinti sumai susigrąžinti.

3. Jeigu per 18 mėnesių nuo 2 dalyje nurodyto galutinio termino yra pateikiamas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai yra įvykdyti, grąžinama 85 % prarastos užstato sumos.

Jeigu per 18 mėnesių nuo nurodyto galutinio termino yra pateikiamas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai buvo įvykdyti tokiais sąlygomis, kuriomis atitinkamas netiesioginis reikalavimas buvo neįvykdytas, grąžinama suma yra lygi sumai, kuri yra grąžintina pagal 22 straipsnio 2 dalį, atėmus 15 % atitinkamos dalies sumos, garantuotos užstatu.

4. Negrąžinama jokia suma, jeigu įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai yra įvykdyti, yra pateikiamas pasibaigus 3 dalyje nurodytam 18 mėnesių laikotarpiui, nebent *force majeure* sukliudė pateikti įrodymą per tą laiką.

22 straipsnis

1. Jeigu per nustatytą laikotarpį yra pateikiamas konkrečiose Sąjungos taisyklėse apibrėžtas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai buvo įvykdyti tokiais sąlygomis, kuriomis netiesioginis reikalavimas buvo neįvykdytas, grąžinama dalis užstato, o likusios užstato sumos netenkama. Taikoma 28 straipsnyje nustatyta procedūra užstato sumai, kuri atiteko užstato gavėjui, susigrąžinti.

2. Grąžinama užstato dalis yra tokia: užstatas, kuris atitinka tam tikrą dalį garantuojamos sumos, atėmus 15 % ir

a) 10 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

i) buvo pradelstas maksimalus 40 dienų ar trumpesnis laikotarpis;

ii) buvo nesilaikoma minimalaus 40 dienų ar trumpesnio laikotarpio;

b) 5 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

i) buvo pradelstas maksimalus 41–80 dienų laikotarpis;

ii) buvo nesilaikoma minimalaus 41–80 dienų laikotarpio;

c) 2 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

i) buvo pradelstas maksimalus 81 dienos ar ilgesnis laikotarpis;

ii) buvo nesilaikoma minimalaus 81 dienos ar ilgesnio laikotarpio.

3. Šis straipsnis netaikomas laikotarpiams, per kuriuos reikia arba pateikti prašymą dėl importo ir eksporto licencijų bei sertifikatų su iš anksto nustatyta kompensacija, arba jais naudotis, taip pat laikotarpiams, per kuriuos konkurso būdu reikia nustatyti importo ir eksporto mokesčius bei eksporto kompensacijas.

23 straipsnis

1. Neįvykdžius vieno ar daugiau antraeilių reikalavimų, yra negražinama 15 % atitinkamos dalies sumos, garantuotos užstatu, nebent *force majeure* sukliudė juos įvykdyti.

2. Nedelsiant taikoma 28 straipsnyje nustatyta procedūra užstato sumai, kuri atiteko užstato gavėjui, susigrąžinti.

3. Šis straipsnis netaikomas, jeigu taikoma 21 straipsnio 3 dalis.

24 straipsnis

Jeigu pateikiami įrodymai, kad buvo laikomasi visų pagrindinių reikalavimų, tačiau buvo neįvykdytas ir netiesioginis reikalavimas, ir antraeilis reikalavimas, taikomi 22 ir 23 straipsniai, o visa negražinama suma lygi sumai, negražintai pagal 22 straipsnį, pridėdant 15 % nuo užstatu garantuotos sumos atitinkamos dalies.

25 straipsnis

Visa suma, kurios netenkama, neturi viršyti 100 % atitinkamos sumos dalies, garantuotos užstatu.

VI SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

26 straipsnis

1. Paprašius gražinama dalis užstato, jeigu pateikiamas atitinkamas įrodymas, susijęs su produkto kiekio dalimi, tačiau tik tuo atveju, kai ta dalis nėra mažesnė nei bet kuris minimalus kiekis, nurodytas reglamente, įpareigojančiame pateikti užstatą.

Jeigu konkrečios Sąjungos taisyklės nenustato minimalaus kiekio, kompetentinga institucija gali pati nustatyti bet kurio užstato dalinių gražinimų skaičių ir nurodyti bet kurio tokio gražinimo minimalią sumą.

2. Prieš gražinant visą ar dalį užstato, kompetentinga institucija gali pareikalauti, kad būtų pateiktas rašytinis tokio gražinimo prašymas.

3. Tuo atveju, kai pagal 9 straipsnio 1 dalį užstatu užtikrinama suma didesnė už 100 % tos sumos, kurią reikalaujama garantuoti, ta užstato dalis, kuri viršija 100 %, gražinama tada, kai likusi užstato sumos dalis yra galutinai gražinama arba jos netenkama.

27 straipsnis

1. Jeigu nenurodomas laikotarpis, per kurį reikia pateikti įrodymus, reikalingus tam, kad užstato suma būtų gražinta, šis laikotarpis yra:

a) 12 mėnesių nuo galutinio termino, iki kurio pagrindiniai reikalavimai turi būti įvykdyti, arba

b) jeigu a punkte minimas galutinis terminas nenurodomas, 12 mėnesių nuo tos dienos, iki kurios buvo įvykdyti visi pagrindiniai reikalavimai.

2. 1 dalyje nustatytas laikotarpis neturi viršyti trejų metų nuo tos dienos, kai buvo nustatytas užstatas konkrečiam išipareigojimui, išskyrus *force majeure* atvejus.

28 straipsnis

1. Kai kompetentinga institucija sužino apie aplinkybes, dėl kurių gali būti negražintas visas užstatas arba jo dalis, ji nedelsdama pareikalauja, kad šalis, kuri turi įvykdyti išipareigojimą, sumokėtų negražintą sumą per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos.

Jeigu nesumokama iki šio laikotarpio pabaigos, kompetentinga institucija:

a) nedelsdama perveda bet kurios 7 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą;

b) nedelsdama pareikalauja, kad 7 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas garantas būtų sumokėtas per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos;

c) nedelsdama imasi priemonių, kad:

i) konvertuotų 7 straipsnio 2 dalies a, c, d, ir e punktuose minimus užstatus į pinigus, kurių pakaktų nustatyta sumai susigrąžinti;

ii) pervestų ikeistus grynųjų pinigų indėlius į savo sąskaitą.

Kompetentinga institucija nedelsdama gali pervesti bet kurios 7 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą, prieš tai nepareikalavusi, kad suinteresuotas asmuo atliktų mokėjimą.

2. Kompetentinga institucija gali netaikyti teisės negražinti mažesnės kaip 60 EUR sumos, jeigu įstatymais ir kitais teisės aktais panašioms atvejams yra nustatytos panašios nacionalinės nuostatos.

3. Nepažeidžiant 1 dalies nuostatų, jeigu nusprendžiama užstato negražinti, tačiau padavus apeliacinį skundą šio sprendimo vykdymas atidedamas vadovaujantis nacionaline teise,

suinteresuota šalis už iš tikrųjų negrąžintą dalį moka delspinigius laikotarpiu, kuris prasideda po 30 dienų nuo 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto reikalavimo mokėti gavimo ir baigiasi likus dienai iki iš tikrųjų negrąžintos sumos mokėjimo.

Jei pasibaigus apeliacinio skundo nagrinėjimui suinteresuotos šalies paprašoma per 30 dienų sumokėti negrąžintą sumą, norėdama apskaičiuoti delspinigius valstybė narė gali laikytis nuomonės, jog suma turi būti sumokėta dvidešimtą dieną nuo tokio prašymo pateikimo dienos.

Taikomų delspinigių norma apskaičiuojama pagal nacionalinės teisės nuostatas, tačiau ji niekada neturi būti mažesnė už delspinigių normą, taikomą susigrąžinant nacionalines sumas.

Mokėjimo agentūros sumokėtus delspinigius išskaito iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) arba Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) išlaidų remdamosi Tarybos reglamento (EEB) Nr. 352/78 ⁽¹⁾ nuostatomis.

Valstybės narės gali periodiškai reikalauti užstato papildymo, susijusio su atitinkamais delspinigiais.

Jeigu užstatas nebuvo grąžintas ir suma jau įskaityta EŽŪGF arba EŽŪFKP, o, išnagrinėjus apeliacinį skundą, būtina grąžinti visą negrąžintą sumą arba jos dalį, įskaitant delspinigius, kurių dydis buvo apskaičiuotas pagal nacionalinę teisę, grąžintina suma turi padengti EŽŪGF arba EŽŪFKP, išskyrus tuos atvejus, kai užstato grąžinimas aiškintinas valstybių narių administracinių arba kitų institucijų aplaidumu arba didele klaida.

29 straipsnis

Komisija, laikydamasi Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 195 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos ir remdamasi atitinkamais kitų susijusių reglamentų straipsniais, gali leisti nukrypti nuo pirmiau nurodytų nuostatų.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 28 d.

VII SKYRIUS

INFORMACIJA

30 straipsnis

1. Valstybės narės kiekvienais metais praneša Komisijai negrąžintų užstatų bendrą skaičių ir sumą, nepriklausomai nuo 28 straipsnyje nustatytos procedūros taikymo etapo, kiekvienu atveju atskirai nurodydamos sumas, kredituotas nacionaliniams biudžetams, ir sumas, kredituotas Sąjungos biudžetui.

2. 1 dalyje nurodyta informacija yra pateikiama apie visus negrąžintus užstatus, didesnius kaip 1 000 EUR, ir pagal kiekvieną Sąjungos nuostatą, įpareigojančią pateikti užstatą.

3. Informacija pateikiama apie abi sumas: tas, kurias tiesiogiai sumokėjo suinteresuota šalis, ir tas, kurios buvo susigrąžintos realizavus užstatą.

31 straipsnis

Valstybės narės nuolat teikia Komisijai informaciją apie:

- tipus institucijų, įgaliotų veikti kaip garantai, ir nustatytus reikalavimus;
- užstatų, priimtų pagal 7 straipsnio 2 dalį, formas ir nustatytus reikalavimus.

32 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85 yra panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitiktųjų lentelę.

33 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 50, 1978 2 22, p. 1.

I PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesni pakeitimai

Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2220/85
(OL L 205, 1985 8 3, p. 5)

Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 1181/87
(OL L 113, 1987 4 30, p. 31)

Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3745/89
(OL L 364, 1989 12 14, p. 54)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 3403/93
(OL L 310, 1993 12 14, p. 4)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1932/1999
(OL L 240, 1999 9 10, p. 11)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 673/2004
(OL L 105, 2004 4 14, p. 17)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1713/2006
(OL L 321, 2006 11 21, p. 11)

tik 3 straipsnis

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1913/2006
(OL L 365, 2006 12 21, p. 52)

tik 12 straipsnis

II PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85	Šis reglamentas
I dalis	I skyrius
1 straipsnio įvadinė dalis	1 straipsnio įvadinė dalis
1 straipsnio a punktas	1 straipsnio a punktas
1 straipsnio b punktas	1 straipsnio b punktas
1 straipsnio c punktas	—
1 straipsnio d punktas	—
1 straipsnio e punktas	—
1 straipsnio f punktas	1 straipsnio c punktas
2 straipsnis	2 straipsnio antra pastraipa
3 straipsnio įvadiniai žodžiai	3 straipsnio įvadiniai žodžiai
3 straipsnio a punkto pirma pastraipa	3 straipsnio a punktas
3 straipsnio a punkto antra pastraipa	2 straipsnio pirma pastraipa
3 straipsnio b, c ir d punktai	3 straipsnio b, c ir d punktai
II dalis	II skyrius
4, 5 ir 6 straipsniai	4, 5 ir 6 straipsniai
III dalis	III skyrius
8 straipsnis	7 straipsnis
9 straipsnis	8 straipsnis
10 straipsnio 1 dalies a punktas	9 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
10 straipsnio 1 dalies b punktas	9 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 1 dalies c punktas	9 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 2 dalies a punktas	9 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
10 straipsnio 2 dalies b punktas	9 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa
11 straipsnis	10 straipsnis
12 straipsnis	11 straipsnis
13 straipsnis	12 straipsnis
14 straipsnis	13 straipsnis
15 straipsnis	14 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85	Šis reglamentas
16 straipsnis	15 straipsnis
17 straipsnis	16 straipsnis
IV dalis	IV skyrius
18 straipsnio įvardiniai žodžiai ir įtrauka	17 straipsnis
19 straipsnis	18 straipsnis
V dalis	V skyrius
20 straipsnis	19 straipsnis
21 straipsnis	20 straipsnis
22 straipsnis	21 straipsnis
23 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis
23 straipsnio 2 dalies įvardiniai žodžiai	22 straipsnio 2 dalies įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies a punktą	22 straipsnio 2 dalies įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies b punkto pirmos įtraukos įvardiniai žodžiai	22 straipsnio 2 dalies a punkto įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies b punkto pirmos įtraukos pirma įtrauka	22 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto pirmos įtraukos antra įtrauka	22 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto antra įtrauka, įvardiniai žodžiai	22 straipsnio 2 dalies b punkto įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies b punkto antros įtraukos pirma įtrauka	22 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto antros įtraukos antra įtrauka	22 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto trečia įtrauka, įvardiniai žodžiai	23 straipsnio 2 dalies c punkto įvardiniai žodžiai
23 straipsnio 2 dalies b punkto trečios įtraukos pirma įtrauka	22 straipsnio 2 dalies c punkto i papunktis
23 straipsnio 2 dalies b punkto trečios įtraukos antra įtrauka	22 straipsnio 2 dalies c punkto ii papunktis
23 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 3 dalis
24 straipsnis	23 straipsnis
25 straipsnis	24 straipsnis
26 straipsnis	25 straipsnis
VI dalis	VI skyrius
27 straipsnis	26 straipsnis
28 straipsnis	27 straipsnis
29 straipsnis	28 straipsnis
30 straipsnis	29 straipsnis
VII dalis	VII skyrius

Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85	Šis reglamentas
31 straipsnis	30 straipsnis
32 straipsnis	31 straipsnis
—	32 straipsnis
33 straipsnis	33 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas